

In quoniam glorificatio animarum
 humanarum huius qui norunt immor-
 talitatem earum dubitationem non ha-
 bet quin saltem et si non omnes aliquae tamen earum
 glorificatione sint necesse habet isti ponere
 resurrectionem corporum earum necnon et glo-
 rificationem corporum suorum. Si ei omnino non
 redderent eis corpora sua non glorificarentur
 aie ipse sed eent ut p'dixi tibi damnate et q
 si mutilate qntu ad vires quaru opatoes
 exercetur p corpora et ut rememoratione ei
 tibi facia essent sicut homines surdi. muti.
 paralitici. omnibusq; sensibus damnati.
 Quia igit nec damnatio nec danationis
 pars loci habet apud gloriam illam. Ma-
 nifestu est non esse possibile istam quasi muti-
 lationem et reuera damnationem locum habe-
 re apud felicitatem illam. Amp. Aut meritis
 reddit huiusmodi gloria aut dat ex so-
 la diuine gr'e largitate aut in quibusda sit et
 et in alijs sic. Qd si merit' reddit tanq; ex
 diuina iusticia. Cu igit vires exteriores non
 minus ut ita dica pugnauerunt p'tra passi-
 ones delectationu sensibiliu et molestias
 illis cotrarias q; vires interiores p'tra su-
 as nec min' vicerint q; ille non minus coro-
 nade sunt. Qd si dixerit qd hoc fuit impio
 et auxilio viru interioru atq; sublimioru.
 Dico qd h'c h'moi p sermonem istum remo-
 net ena meritum a viribus interiorib' et hoc
 e quonia ipse et auxilio gratie longe maiori
 et impio creatoris omnia faciunt et fecerunt.

Amp. Tu scis quia sermo h'moi quo
 vires mereri dicuntur tropicus e et non p'pri-
 us. Homo em e q p'pe meret apud deum
 vel anima h'iana. Quare sicut totus hoc
 est tam interius q; exterius videlicet taz fm
 vires interiores q; exteriores placitis cre-
 atoris obsequijs ei seruit totus a deo hoc
 e fm vtrasq; vires remunerad' e. Quare
 tot' ab eode glificandus. Si glorificatio re-
 mueratio et merces h'moi obsequioz. Neq;
 ei p'gruit diuine bonitati aut iusticie aliq;
 ex merit' sibi obsequijs sibi placitis qd ir
 remuneratu relinquere aut hic min' q; se
 extendant merita mercedem p'trabere. Quia
 igit in totu homine ta interius q; exterius
 se extendunt merita id e grata creatori obse-
 quia necesse e ut et in toto se gloria remue-
 rationis extendat. Qd si dixerit qd solis vir-
 tutib' donisq; creatoris q apud xpianos
 gratie creberrime nominat' debet ista glo-
 rificatio de q agis cu ipse non sunt nisi i ani-
 mabus h'ianis oino nihil habentes in co-

porib'. R'ndeo duob' modis. Primu q;
 iste sermo cogit eu p'fiteri q; etiaz placitis
 creatori obsequijs nihil remunerationis
 penitus debeat. Cu loqe remotiora sint
 huiusmodi obsega a vtutibus et gratijs
 antedictis. Secundo dico qd ex eis redun-
 dat in vires exteriores et m'bra et in totas
 vitam exteriori decoz multiplex copositio
 q; et ornatus que esse deo grata nemo in-
 telligens ignorat. Quarum si decoz interior
 animarum humanarum q vtiq; virtutu est et
 gratiarum p'gruentem sibi h' remunerationem
 p eo vtiq; quia creatori grata seu placita
 cur non et exterior ex eade causa et hoc e q
 aliquis ex sapietibus xpianoz dixit vide-
 licet quia ex interna gloria animarum h'ia-
 narum redundabit in ipa corpora earum sani-
 tas incorruptionis q; vtiq; non mediocrit'
 p'gruit diuine iusticie et equitati videlicet
 ut p'portionaliter sint merita gratiarum et
 p'mia gloriarum. Quapropter quemadmo-
 du ex abundancia graru redudat in totu co-
 p' totaq; vitam h'ianam exteriori decoz crea-
 tori accept' et p'positio eidem placita sic ex su-
 perabundancia gloriarum non min' reduda-
 re necesse e mercedem congruentes in corp'
 totaq; vitam exteriori. Qd si forsitan obijci-
 at de paruulis in quibus locu non h' vite de-
 cor exterior. et p'pter hoc non e necesse corpora
 eoz glificari. R'ndendu e ei quia largitas
 creatoris non intedit ad calculos meritorum
 h'ianoz. imo largitur dona sua iuxta ma-
 gnificentiam gl'ie sue. et quemadmodum ali-
 bi didicisti qd totos licet ignorantes et aia
 et corpe puulos sacrat atq; sanctificat sic et
 integre tpe suo glorificabit eos. Reuertar
 aut ut respondeam ei de rocinatioue vbi iam
 in pte respodi et dica qd non oia que possi-
 bilia sunt ee indiget ipo ee ea scz indigentia
 p'pter qua pueniat largitati creatoris da-
 re eis illud. Taz em patefactu e tibi qd non
 minus bonu e vita pennis vni' hominis
 in aliq; quantitate bonitatis naturalis siue
 etia gr'e generationibus infinito quoz
 vniuscuiusq; vita ineqli quantitate bonita-
 tis sic centu annoz. Quare necesse e ut vi-
 ta vnius gloriosa tato maius bonu sit in-
 finitis vitis centenarijs qnto vita glorio-
 sa vita quacumq; p'senti hoc e siue nature si-
 ue gratie p'stantior. Et vn' ho gloriosus
 siue gl'ificat' infinitis h'moi hominib'
 incopabiliter etia in infinitu mai' bonus
 Quare potius eligendus fuit creatori et fa-
 ciendu q; extendenda generatio hominu

An ij